

[Niels Westerby.]

disse poster, som jeg tror er overflødige, i hvert fald set nærmere efter i sømmene.

Jeg er i øvrigt også enig i de bemærkninger, der er fremsat af hr. Jørgen Jensen og hr. Henry Christensen om, at vi må prøve på at effektivisere administrationen og klare de administrative opgaver med færre udgifter — jeg siger udtrykkelig ikke gøre administrationen mindre egnet til at løse opgaverne; den skal løse dem lige så godt som nu, helst bedre, men med en mindre udgift end i øjeblikket.

Jeg vil som sagt gerne takke for det 3-årige budget, der er blevet fremlagt, men der var jo også adskillige kritiske bemærkninger fra min side til budgettet.

Så vil jeg gøre en tilføjelse: jeg tror, at meget af det, der ligger i dette budget, ikke bare har noget med økonomisk planlægning at gøre; det har også noget at gøre med, hvad man kan kalde den fysiske planlægning — mere eller mindre direkte, i nogle tilfælde kun højst indirekte. Der er som bekendt en meget nøje sammenhæng mellem den økonomiske og den fysiske planlægning, og jeg finder det en stor svaghed, at økonomiministeren ikke også beskæftiger sig med den fysiske planlægning. Derfor vil jeg gerne stille det spørgsmål til den højtærede statsminister, om det ikke var rigtigt på dette område at foretage den ændring i regeringen, at økonomiministeren også blev planlægningsminister. Jeg foreslår altså ikke en udvidelse af ministerantallet, men jeg foreslår, at økonomiministeren også bør have de fysiske planlægningsopgaver. Det er efter min mening ofte en stor svaghed i forvaltningen af de offentlige midler, at de forskellige ministerier har svært ved at komme overens om, hvilke opgaver der skal løses, og at hver rider sin kæphest. Det vil sikkert være rigtigt at give økonomiministeren beføjelse til at være den minister, der koordinerer den fysiske planlægning. Ligesom finansministeren på mange områder er en slags overminister for sine særlige områder, burde for så vidt angår den fysiske planlægning økonomiministeren til en vis grad være en slags overminister for de andre ministre. Jeg tror, det vil lette opgaverne og mulighederne for at få en prioritering af opgaverne. Dette vil jeg gerne foreslå som

en mulighed for også at få effektiviseret den offentlige planlægning.

Finansministeren (Henry Grønbaun): Jeg vil gerne takke for den velvilje, min redegørelse er mødt med fra alle sider. Selvfølgelig er der også kommet kritik frem, og det skal der; men stort set har man været glad for, at vi har fremsat denne redegørelse og givet en oversigt over de stigninger i udgifterne, som vi regner med i de kommende 3 år under de forudsætninger, jeg har angivet.

Jeg må dog bedrøve både venstre og de konservative med, at når regeringen har fremlagt dette program, er det ikke absolut et resultat af det dagsordensforslag, der blev vedtaget den 2. juni. Forholdet er nemlig det, at finansministeriet allerede i, jeg tror juni måned 1965 i et cirkulære til de enkelte styrelser lagde op til udarbejdelsen af dette 3-årige budget og bad styrelserne om at være klar til at komme med tal for at imødekomme dette. Jeg vil også gøre opmærksom på, at vi den 18. januar i år udsendte cirkulære til styrelserne om udarbejdelse og indsendelse af oplysninger til finansministeriet til brug ved et sådant 3-årigt budget. Disse oplysninger skulle være inde til finansministeriet senest den 2. maj — altså en måned før dagsordensforslaget blev vedtaget her i folketinget.

Jeg siger ikke dette for at forklejne dagsordensforslaget, som vi fuldt ud tilslutter os. Jeg synes, det var udmærket, at det blev vedtaget, så vi kunne få den redegørelse, vi taler om i dag. Men jeg vil gerne understrege, at det er noget, regeringen for længst ganske naturligt har taget op, som man har gjort det i andre lande. Det er naturligvis et stort arbejde, man skal igennem, inden man kan fremlægge et sådant budget. Hvis vi ikke allerede havde været i gang med det, kunne vi simpelt hen ikke efter vedtagelsen af dagsordensforslaget have præsteret det materiale, der ligger på folketingets bord i dag.

Jeg beder hr. Rimstad undskylde, at jeg siger budget; jeg er enig i, at det ikke er noget budget. Men i dagsordensforslaget brugte man den formulering, at der skulle fremlægges til behandling et 3-årigt budget for statens anlægs- og driftsudgifter sat i forhold til